

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΒΟΥΛΕΥΤΗ: ΝΙΚΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ: ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ: ΑΧΑΪΑΣ

ΠΑΒ	2938
05 ΜΑΡ. 2012	

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΟΥΣ:

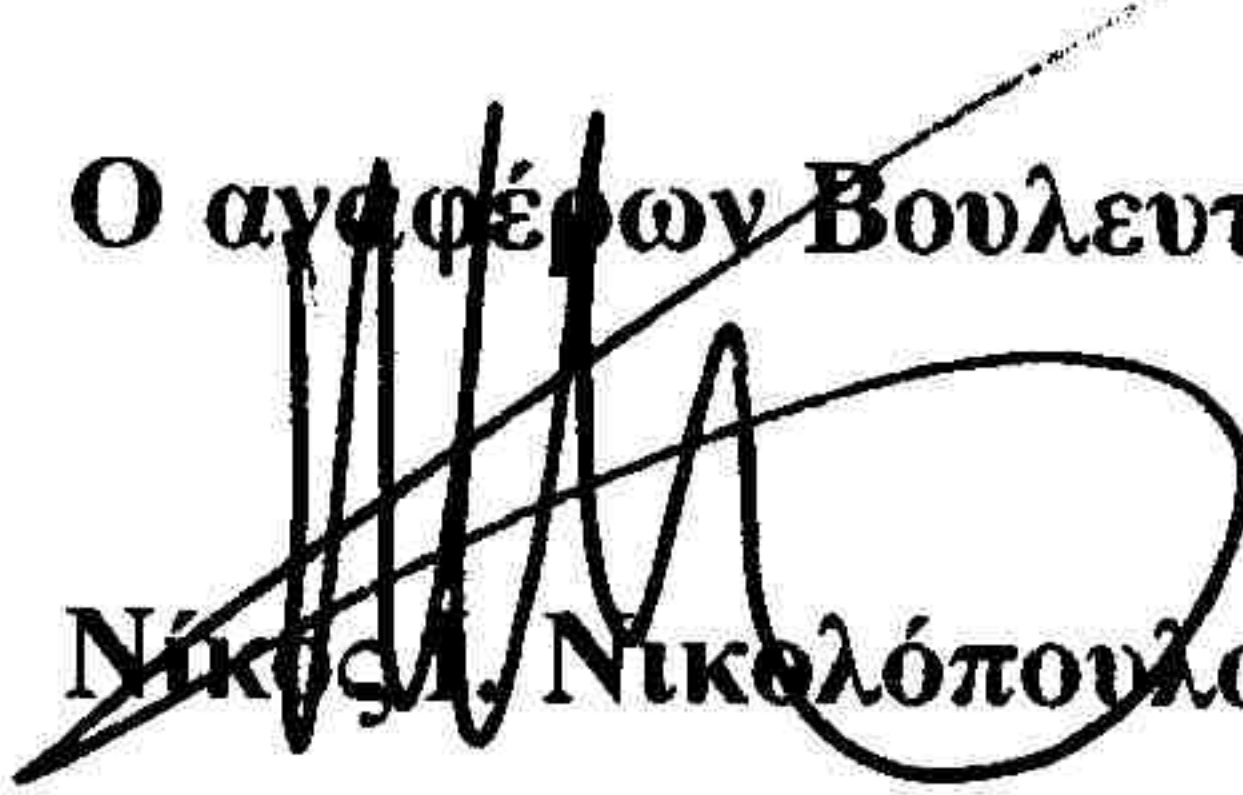
- Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής
- Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

Θέμα: Διαχείριση και προστασία ακινήτων

Σχετικά με τις επιστολές της Πανελλήνιας Ένωσης Δασολόγων και του ΟΙΚΙΠΑ που αναφέρονται σε ενέργειες με τις οποίες απεμπολείται ο δασικός αλλά και ο δημόσιος χαρακτήρας εκτάσεων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης.

Αρ. Πρωτ.
Πάτρα

Ο αναφέρων Βουλευτής

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΔΑΣΟΛΟΓΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ**

Διδότου 26 - 10680 Αθήνα

Αθήνα, 15/2/2012

Προς:
Πρόεδρο Διαρκούς
Επιτροπής Παραγωγής και
Εμπορίου
(για την κοινοποίηση στα
μέλη της επιτροπής)
Βουλή

Θέμα : Παρατηρήσεις και προτάσεις της Πανελλήνιας Ένωσης Δασολόγων Δ.Υ σε άρθρα του Σ/Ν " Διαχείριση και προστασία ακινήτων Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων –Ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων και λοιπές διατάξεις ".

κ. Πρόεδρε σε συνέχεια της πρόσκλησης σας να καταθέσουμε τις απόψεις μας για το συζητούμενο Σχέδιο Νόμου , θέτουμε υπόψη σας τα εξής:

Δεν είναι καθόλου ευχάριστο να επαναλαμβανόμαστε και να καταθέτουμε την ίδια ένσταση, η οποία φαίνεται ότι παγιώνεται, δηλαδή, να συζητάμε συνεχώς για **διατάξεις δασικού περιεχομένου που εισάγονται αποσπασματικά σε διάφορα νομοσχέδια και δυστυχώς αυτή τη φορά, να έχουμε μια διάταξη η οποία ανατρέπει το δασικό κώδικα και τη σχετική νομολογία και παρά το γεγονός αυτό εισάγεται από άλλο Υπουργείο και όχι το Υπ. Περιβάλλοντος που έχει την αρμοδιότητα για τη δασική πολιτική.**

Ειλικρινά κ. Πρόεδρε επιτρέψτε μου να εκφράσω τον προβληματισμό μου

Σε ότι αφορά το συζητούμενο νομοσχέδιο :

Α. Γενική παρατήρηση

Το σχέδιο νόμου αφορά στις εποικιστικές εκτάσεις. Επειδή είναι δεδομένο ότι στις εποικιστικές εκτάσεις περιλαμβάνονται και δάση, δασικές και αναδασωτέες εκτάσεις, θεωρητικά με την παράγραφο 3 του άρθρου 1, εξαιρούνται οι παραπάνω εκτάσεις από τις διατάξεις του νομοσχεδίου.

Με δεδομένο ότι δεν προβλέπεται κάποια διαδικασία διαπίστωσης του χαρακτήρα αυτών των εκτάσεων, **ουσιαστικά μετατίθεται η διαπίστωση αυτή στην ύπαρξη τελεσίδικων πράξεων χαρακτηρισμού με τη διαδικασία του άρθρου 14 του ν. 998/79 καθώς και κυρωμένων δασικών χαρτών με το ν. 3889/2010.**

Συνεπώς εφόσον υπήρχε αυτή η πρόθεση θα έπρεπε ο νομοθέτης να θέσει ως προϋπόθεση για την ισχύ της ρύθμισης, να προηγηθεί η **κύρωση των δασικών χαρτών** (που θα διασφάλιζε τη δημόσια περιουσία). Όμως εδώ επιχειρείται η αντίθετη προσέγγιση, διότι είναι γνωστό σε όλους σας ότι κατά την εφαρμογή τους οι παραπάνω διαδικασίες (νόμος για κύρωση χαρτών), λαμβάνουν υποχρεωτικά υπ' όψη

όσες διοικητικές πράξεις έχουν εκδοθεί πριν. Επομένως εφ' όσον οποιοσδήποτε έχει κινήσει κάποιες από τις διαδικασίες που προβλέπονται στο παρόν νομοσχέδιο για παραχώρηση μιας έκτασης και έχει εκδοθεί η αντίστοιχη πράξη, τότε εάν μελλοντικά γίνει πράξη χαρακτηρισμού ή συνταχθεί δασικός χάρτης, τότε αυτός θα πρέπει να λάβει υπόψη του υποχρεωτικά την πράξη αυτή με την οποία η συγκεκριμένη έκταση αποδόθηκε σε άλλη χρήση και αναγνωρίστηκε ιδιωτική.

Δηλαδή κατά τη γνώμη μου απεμπολείται, όχι μόνο ο δασικός αλλά και ο δημόσιος χαρακτήρας των εκτάσεων αυτών.

Επομένως εμείς θεωρούμε ψευδεπίγραφη την εξαίρεση των δασών, δασικών και αναδασωτέων εκτάσεων σε περιοχές για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη πράξη χαρακτηρισμού και δεν έχει κυρωθεί δασικός χάρτης, δηλαδή στο μεγαλύτερο μέρος της χώρας.

Επίσης στον 998/79 υπάρχουν τα άρθρα 46 (Εκχέρσωση δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων) & 47 (Εκχέρσωση ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων) τα οποία αναφέρονται στις εκχερσώσεις δασικών εκτάσεων για αγροτική καλλιέργεια. Προξενεί εντύπωση η αρίθμηση του άρθρου ως 48β, γιατί το άρθρο 48 αναφέρεται στη διάνοιξη δημόσιων οδών μέσα από δάση και δασικές εκτάσεις. Άρα η σωστή αρίθμηση του άρθρου θα έπρεπε να είναι ή 46β ή 47β.

Διερωτόμαστε αν μη ορθή (κατά τη γνώμη μας) συσχέτιση, υποδεικνύει και τον προβληματισμό του νομοθέτη για τη συγκεκριμένη διάταξη ως προς την ορθότητα της, διότι αρνείται να την φέρει σε επαφή με τα άρθρα του νόμου που αναφέρονται στις εκχερσώσεις.

Επίσης, είναι απαραίτητο να λάβετε υπόψη σας ότι σύμφωνα με το ισχύον Σύνταγμα άρθρο 117.3. «Δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαγιά ή που με άλλο τρόπο αποψιλώθηκαν ή αποψιλώνονται δεν αποβάλλουν το δασικό τους χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες και αποκλείονται από κάθε άλλο προορισμό.» Είναι προφανές ότι ο παρελθοντικός χρόνος στο ρήμα «αποψιλώθηκαν» ή στην καθαρεύουσα του Συντάγματος του 1975 «ή άλλως πως αποψιλωθείσαι» αναφέρεται σε παράνομες επεμβάσεις εντός δασών και δασικών εκτάσεων, πριν την ισχύ του συντάγματος του 1975 χωρίς να προσδιορίζει ως σημείο αφετηρίας της όποις δυνατότητας νομιμοποίησης αυτών από την ημέρα από την οποία άρχισε η ισχύς του.

Ειδικότερα : επί του άρθρου 29 του Σ/Ν .

Με το άρθρο 29 ουσιαστικά νομιμοποιούνται όλες οι παράνομες εκχερσώσεις δημοσίων και ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων ίσως και μέχρι τη ψήφιση του νομοσχεδίου και αποδόθηκαν στη γεωργική χρήση. Για να προσδώσει μια ψευδαίσθηση συνταγματικότητας στην καταφανώς αντισυνταγματική αυτή διάταξη το σχέδιο νόμου ορίζει ως χρονολογία αλλαγής της χρήσης το έτος 1975 (ισχύς Συντάγματος), χωρίς όμως να εξηγεί με ποια στοιχεία αυτό θα διαπιστώνεται (παράγραφος 1). **Είναι γνωστό σε όλους και βεβαίως περισσότερο στους συντάκτες της διάταξης ότι δεν υπάρχει αεροφωτογράφιση** (το μόνο

αντικειμενικό στοιχείο που μπορεί να χρησιμοποιηθεί) που να καλύπτει όλη τη χώρα και να είναι κοντινή προς τη χρονολογία αυτή.

Κατά συνέπεια τρία ενδεχόμενα μπορεί να συμβούν:

α) Να χρησιμοποιηθεί η κοντινότερη μεταγενέστερη αεροφωτογράφιση, ανάλογα με την περιοχή, γεγονός που σημαίνει ότι θα χρησιμοποιούνται διαφορετικά κάθε φορά κριτήρια για το χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως δάσους ή δασικής.

β) Να χρησιμοποιηθεί η πρώτη μετά το 1975 αεροφωτογράφιση που καλύπτει όλη τη χώρα και η οποία πραγματοποιήθηκε στα μέσα της δεκαετίας του 1990 ή το χειρότερο

γ) Να χρησιμοποιηθούν ως κριτήριο χαρακτηρισμού μιας έκτασης ως δάσους ή δασικής και άλλα αποδεικτικά στοιχεία, όπως π.χ. μαρτυρικές καταθέσεις ή βεβαιώσεις Κοινοταρχών ή Δημάρχων, για την αντικειμενικότητα των οποίων έχουμε ήδη τραυματικές εμπειρίες από την εφαρμογή των διαδικασιών του άρθρου 67 του Ν. 998/1979 για τις αναγνωρίσεις δασωθέντων αγρών. (Είναι η περίπτωση που ακόμη και σημερινές εκχερσώσεις μπορεί να νομιμοποιηθούν)

Κυρίες και κύριοι, επιτρέψτε μου να σας πω ότι αυτά μας οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 Άρθρου 29

Στην παράγραφο 2 ο νομοθέτης διαχωρίζει τις εκχερσωμένες εκτάσεις προ της ισχύος του Συντάγματος του 1975, σε αυτές που περιλαμβάνονται σε κυρωμένους δασικούς χάρτες και οι οποίες εξαιρούνται του ευεργετήματος και σε αυτές που δεν περιλαμβάνονται.

Προσπαθώντας δηλαδή να περισώσει τα προσχήματα (συνταγματική επιταγή ύπαρξης δασολογίου, άρθρο 24, παρ.1) **δημιουργεί δυο κατηγορίες πολιτών. Τους ελάχιστους άτυχους (εκτάσεις εντός κυρωμένων δασικών χαρτών) και τους πολύ «τυχερούς» (εκτάσεις εκτός κυρωμένων δασικών χαρτών).** Ταυτόχρονα όμως θέτει αυθαίρετα ένα νέο ορόσημο ως προς τις επιτρεπόμενες επεμβάσεις εντός δασικών εκτάσεων. Την ύπαρξη ή μη κυρωμένου δασικού χάρτη.

Πέραν αυτού είναι χαρακτηριστικό ότι δεν εξαιρούνται οι κηρυγμένες ως αναδασωτέες εκτάσεις.

Ακόμα δε και η περίπτωση που μια έκταση εξαιρείται ρητά από τη νομιμοποίηση, δηλαδή εάν έχει χαρακτηριστεί **ως δάσος, δασική ή αναδασωτέα σε κυρωμένο δασικό χάρτη ουσιαστικά δεν μπορεί να εφαρμοστεί διότι** κύρωση ολοκληρωμένου δασικού χάρτη δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα πουθενά και απ' ότι φαίνεται θα αργήσει πολύ ακόμη να γίνει, **επομένως πρακτικά δεν εξαιρείται καμιά έκταση από τη νομιμοποίηση.**

Τέλος ακόμη και η πρόβλεψη ότι για όσες εκτάσεις νομιμοποιηθούν δεν επιτρέπεται η αλλαγή χρήσης τους είναι ουσιαστικά ψευδεπίγραφη, αφού αμέσως (παράγραφος 1) **υπάρχει η συμπλήρωση «εκτός και αν προβλέπεται διαφορετικά από τον ειδικό ή περιφερειακό χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό»** («αξιοποιείστε» την έκταση δηλαδή όπως σας συμφέρει).

Είναι προφανές λοιπόν ότι και με δεδομένο ότι δεν υπάρχουν κυρωμένοι δασικοί χάρτες, θα νομιμοποιούνται και θα αναγνωρίζονται ιδιοκτήτες σε δημόσιες αλλά και ιδιωτικές δάση, δασικές και αναδασωτέες εκτάσεις όσοι τις εκχέρσωσαν και τις καταπάτησαν. Μάλιστα διευκρινίζεται (παράγραφος 9) ότι μετά την εξόφληση του τιμήματος και του χρηματικού ανταλλάγματος, οι διοικητικές πράξεις που εκδόθηκαν από τις αρμόδιες δασικές υπηρεσίες για την προστασία της έκτασης, σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας (π.χ. κηρύξεις αναδάσωσης, πράξεις χαρακτηρισμού κλπ.), παύουν να ισχύουν.

Δηλαδή για να γίνω περισσότερο κατανοητός, οι Υπηρεσίες μας θα τις ανακαλέσουν με τη διαδικασία αυτή και σε περίπτωση που κριθεί αντισυνταγματική η διάταξη θα είναι υποχρεωμένες να τις επανεκδώσουν

Παράγραφος 4

Στη παράγραφο 4 αναφέρεται ότι για την κατοχή του ακινήτου λαμβάνονται υπόψη ιδίως πράξεις αποδοχής κληρονομιάς, ιδιωτικά συμφωνητικά **.Α) Εάν πρόκειται για κατά τεκμήριο δημόσιες εκτάσεις, είναι δυνατόν το Ελληνικό Δημόσιο να δεχθεί ως αποδεικτικά στοιχεία κατοχής, άκυρες πράξεις αποδοχής κληρονομιάς ή παράνομα ιδιωτικά συμφωνητικά με βέβαιη χρονολογία; Β) Εάν πρόκειται για ιδιωτικές δασικές εκτάσεις είναι δυνατόν το Ελληνικό Δημόσιο να δεχθεί ως έγκυρα αποδεικτικά στοιχεία κατοχής, πράξεις αποδοχής κληρονομιάς ή ιδιωτικά συμφωνητικά με βέβαιη χρονολογία τα οποία αναφέρονται στην παράνομη κατάτμηση δασικών εκτάσεων;** (άρθρο 60 παρ. 1, Ν.Δ. 86/1969).

Βέβαια για να αποτελέσει άλλοθι στο ΣτΕ υπάρχει και η κενή ουσιαστικού περιεχομένου παράγραφος 7 που μιλάει για «θετικό περιβαλλοντικό ισοζύγιο».

Με την παράγραφο 7 και την αναφορά στο άρθρο 45, παρ. του 998/79 «Εξαιρετικός χαρακτήρ επεμβάσεων» εξομοιώνει το αντάλλαγμα χρήσης που καταβάλλεται για μια νόμιμη επέμβαση, με μια παράνομη, χωρίς καμιά επιπλέον επίπτωση στον παρανομούντα. Άλλωστε μετά την εξόφληση του τιμήματος και του χρηματικού ανταλλάγματος οι διοικητικές πράξεις που εκδόθηκαν από τις αρμόδιες δασικές αρχές παύουν να ισχύουν.

Συμπέρασμα: Εμείς ζητάμε την απόσυρση της ρύθμισης του άρθρου 29 διότι θεωρούμε ότι αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 117 παρ.2 του Συντάγματος .

Εδώ δεν μπορούμε να αξιολογούμε τις προθέσεις του νομοθέτη αλλά το ότι η ρύθμιση αυτή προσκρούει στο Σύνταγμα της Χώρας άρθρο 117 παρ. 2 **και επιπροσθέτως (για να προλάβω και τυχόν ερώτηση) δεν έχει καμιά σχέση με την πρόβλεψη στο άρθρο 24 αυτού. Συνεπώς αν επιζητείται από τον νομοθέτη, η επίλυση χρονιζόντων θεμάτων που κατά την άποψη μας συνιστούν κακοδιοίκηση (σε ότι αφορά τις Υπηρεσίες) και αυθαιρεσία και παρανομία σε ότι αφορά τους πολίτες** θα πρέπει πρώτα να τροποποιηθεί το Σύνταγμα .

Για την ένωσή μας η ρύθμιση αυτή αποτελεί μια απόπειρα επανάληψης της ουσίας της πρότασης αναθεώρησης των άρθρων 24 και 117 του Συντάγματος που είχε υποβληθεί από τη Νέα Δημοκρατία κατά τη συνταγματική αναθεώρηση του 2004, με την οποία είχε γίνει ανεπιτυχώς η πρώτη προσπάθεια κατάργησης της συνταγματικής προστασίας του χαρακτήρα των δασών και δασικών εκτάσεων.

Για το λόγο αυτό σας επισημαίνω ότι με την απόφαση 142 /2012 του ΣΤΕ κρίθηκε αντισυνταγματικό το άρθρο 5 του ν.3147/2003 και σας παραθέτω το σκεπτικό της απόφασης αυτής το οποίο καλό θα είναι να το γνωρίζετε δεδομένης της ισχύος του (πολύ περισσότερο) και για τη συζητούμενη ρύθμιση .

“Η εκποίηση χωρίς δημοπρασία δημόσιων επικοινωνιακών εκτάσεων σε πρόσωπα που τις κατέλαβαν αυθαίρετως, συνιστά απόκλιση από τις Συνταγματικές Αρχές του Κράτους Δικαίου και της ισότητας των Πολιτών έναντι του Νόμου αλλά και τις αρχές προστασίας του περιβάλλοντος.

Η επιλογή του μέσου αυτού δεν δικαιολογείται χάρις της λυσιτελούς εξυπηρέτησης των επιδιωκόμενων σκοπών.

Και σε άλλο σημείο συνεχίζει Η ρύθμιση δεν είναι συνταγματικώς ανεκτή διότι περιορίζεται στην αποδοχή πραγματικών καταστάσεων που δημιουργήθηκαν παρανόμως από ιδιώτες και αποβλέπει προεχόντως στην εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων....

Το αποτέλεσμα η εφαρμογή μιας τέτοιας ρύθμισης θα είναι, πέρα από την περιβαλλοντική καταστροφή που θα προκαλέσει τέτοιας έκτασης νομιμοποίηση παρανομιών, να καλλιεργηθεί σε όλους τους πολίτες η λογική της παρανομίας και της καταπάτησης της δημόσιας περιουσίας αφού πλέον θα αποτελεί δεδομένο ότι έρχεται αργά ή γρήγορα η στιγμή της «δικαίωσης» για κάθε παρανομία που γίνεται στα δάση και τη δημόσια περιουσία.

Για τους λόγους αυτούς θα πρέπει η ρύθμιση αυτή να αποσυρθεί . Διαφορετικά η όποια δικαστική περιπλοκή, για την τελική της κρίση ως αντισυνταγματικής, θα οδηγήσει τη διοίκηση σε μεγάλες περιπέτειες και σε νέες διοικητικές περιπλοκές τόσο των δασικών χαρτών όσο και της εφαρμογής της δασικής νομοθεσίας (ανακλήσεις πράξεων, επανεκδόσεις σε περίπτωση αντισυνταγματικότητας αίσθηση κακοδιοίκησης κλπ)

Για το Δ.Σ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΝΙΚΟΣ ΜΠΟΚΑΡΗΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΑΚΑΝΙΚΑΣ

Αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ

Τα συγχαρητήριά μας για τις επιτυχίες σας στον οικονομικό τομέα για τη διάσωση της χώρας. Η απόλυτη αφοσίωσή σας στον τομέα αυτό έδωσε φαίνεται την ευκαιρία σε κάποιους από τους υπουργούς σας να επιχειρούν ρουσφετολογώντας, και μη λαμβάνοντας υπόψη τους ούτε τις διατάξεις του συντάγματος, να νομοθετούν κατάφορα σε βάρος του περιβάλλοντος και των πολύτιμων δασών.

Συγκεκριμένα το σχέδιο νόμου που συζητείται στην αρμόδια επιτροπή της βουλής (Διαχείριση και προστασία ακινήτων Υπουργείου Αγροτικής ανάπτυξης και τροφίμων κλπ) προβλέπει στο άρθρο 29 τη συμπλήρωση διατάξεων του ν.998/1979 (ΦΕΚ 289^Α 1979) περί προστασίας των δασών κλπ, προσθέτοντας το υπ' αριθμ. 48^ο άρθρο για τις εκχερσωθείσες δασικές εκτάσεις για αγροτική χρήση (παράνομες εκχερσώσεις και καταλήψεις από ιδιώτες) τις οποίες και νομιμοποιεί.

Η παράγραφος 1 αναφέρει: «Δασικού χαρακτήρα εκτάσεις που εκχερσώθηκαν για γεωργική χρήση, πριν τεθεί σε ισχύ το Σύνταγμα του 1975 και διατηρούν τη χρήση αυτή μέχρι σήμερα, δεν υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, απαγορευμένης κάθε άλλης χρήσης από τον κάτοχό τους, εκτός και αν προβλέπεται διαφορετικά από το ειδικό ή περιφερειακό χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό».

Παρόμοια διάταξη υπήρχε και στο άρθρο 75 του ν. 998/1979, στην παρ. 1 του οποίου αναφερόταν: «Εκχέρωση των παραχωρηθεισών κατά τις διατάξεις της αγροτικής νομοθεσίας μέχρι της 11^{ης} Ιουνίου 1975 εποικιστικών εκτάσεων επιτρέπεται μόνο εφόσον έχουν τη μορφή δασικών εκτάσεων κατόπιν άδειας του νομάρχου... κλπ» Το άρθρο αυτό με την υπ αριθμ. 3578/1996 απόφαση του ΣτΕ (ολομέλεια) κρίθηκε αντισυνταγματικό και δεν εφαρμόστηκε οι δε εκτάσεις που είχαν εκχερσωθεί έπρεπε να είχαν κηρυχτεί αναδασωτέες.

Πως είναι λοιπόν δυνατόν σήμερα ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ο Υπουργός Περιβάλλοντος να επανέρχονται και μάλιστα σε μη εποικιστικές εκτάσεις; Βρήκαν ευκαιρία να ψηφοθηρήσουν ασύστολα σε βάρος του περιβάλλοντος;

Το ότι σήμερα εξακολουθούν να υπάρχουν εκχερσωμένες εκτάσεις δασών και δασικών εκτάσεων, παρά τα τελεσίδικα Πρωτόκολλα Διοικητικής αποβολής, σε

πολλές περιπτώσεις οφείλεται κατά κύριο λόγο στις παρεμβάσεις των πολιτικών και άλλων παραγόντων στη Διοίκηση.

Επισυνάπτουμε αεροφωτογραφία που αφορά εκχέρωση οχτακοσίων (800) και πλέον στρεμμάτων στο πολύτιμο παραλιακό δάσος της Στροφυλιάς Αχαΐας, για να αντιληφθείτε το μέγεθος της καταστροφής. Σημειώνουμε ότι η πράξη χαρακτηρισμού του Δασάρχη Πατρών η οποία είχε χαρακτηρίσει ως μη δάσος έκταση 242 στρεμμάτων και στην οποία διατυπώσαμε τις αντιρρήσεις μας προσφεύγοντας στην Πρωτοβάθμια Επιτροπή Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων ν. Αχαΐας, ενώ έπρεπε σύμφωνα με το νόμο να εκδικαστεί εντός προθεσμίας τριών μηνών, εκδικάστηκε πρόσφατα (και δικαίωσε τη θέση μας) μετά από ΕΝΤΕΚΑ (11) χρόνια.

Κατόπιν των ανωτέρω σας απευθύνουμε ύστατη έκκληση για την απόσυρση του άρθρου 29 από το συζητούμενο νομοσχέδιο.

Με τιμή

Για την «Εν αιθρία»- ΟΙΚΙΠΑ

Ηλίας Ντρες Δασολόγος

Θωμάς Κουτρούμπας Βιολόγος